

og er trukket ind i en ideologisk debat, som jeg i virkeligheden slet ikke tror Venstre og De Konservative mener. Det ville jo betyde, at en række af de nye projekter, som vi er i gang med at starte lokalt i boligområderne med Venstres og De Konservatives støtte, ikke vil kunne lade sig gøre. Det er jo sagen i en nøddeskal, og derfor tror jeg egentlig, at Venstre og De Konservative er meget glade for, at de i dag tilhører et mindretal og altså kalder et synspunkt frem, der ikke får nogen betydning.

Det, der i virkeligheden er ved at ske, er, at man retter bager for smed på grund af nogle uheldige sager. Vi vil gerne understrege, at de er uheldige, og jeg vil også godt understrege i forhold til fru Kirsten Jacobsens ordførertale, at vi ikke føler noget specielt kammerateri eller andet med boligbevægelsen. Vi har en meget stor interesse i en boligbevægelse, der ikke kan sættes en finger på, vi har interesse i en offentlig kontrol, og det er også derfor, vi har lavet det foreliggende betækningsbidrag, der sikrer, at vi ikke får den type sager fremover. Men jeg synes, man skal passe på ikke at lave det så stramt, at man ødelægger de gode sociale tiltag, der er i gang i boligområderne, for så slår man i virkeligheden utrolig meget i stykker.

Man kunne jo sige til Venstre, De Konservative og Fremskridtspartiet, at vi er nogle, der nu spændt venter på den dag, hvor der kommer et forbud mod stort set al erhvervsvirksomhed i Danmark, fordi der har været nogle uheldige eksempler med Nordisk Fjer, med selskabstømninger osv. Jeg skal sige, at vi ikke fra SF's side vil fremsætte sådan et forslag, for vi ville synes, det ville være for smed at rette bager.

Kirsten Jacobsen (FP):

Det bliver ikke acceptabelt, at folk omgår loven, men der er jo forskel på, om man foretager sig aktiviteter for sine egne penge, eller man gør det for andres penge, og dette forslag drejer sig om alt det, man skal kunne gøre for andres penge. Sådan er det, og det er derfor, de ideologiske vande skilles, og det har jeg ingen problemer med at forholde mig til.

Efter de skandaler, som vi har set – Lejerbo er jo ikke den eneste, Bolind ligger ikke så langt tilbage, og Vibo er såmænd ikke længere tilbage, end at de fleste kan huske det – har jeg problemer med at høre på, hvordan Socialdemokratiet med statsministeren i spidsen i fjernsynet fortalte, at nu skulle byrådsmedlemmerne ud af bestyrelserne. Der var ikke grænse for, hvordan

der skulle ryddes op, og den nye socialdemokratiske moral skulle altså være i højsædet.

Så kommer man ud for, at man i Folketinget den 17. november får et lovforslag forelagt, som i og for sig blåstempler alt det, der har været kritik af.

Det kan godt være, der var ideologiske forskelle, og det kan være, at Socialdemokratiet havde fortrudt de moralprædikener, som de holdt, men hykleriet kender jo ingen grænser, når man ved, at boligministeren både i juli måned og senere i september måned fik meget alvorlige henvendelser fra Københavns Kommune om, at man dér havde en mistanke om, at der i KAB kunne være aktiviteter, som ikke var meget bedre end Lejerbos.

Man træffer en beslutning i Københavns Kommune, for man spørger nemlig boligministeren direkte, om han er enig med tilsynsmyndigheden i, at der skal iværksættes en uvildig advokatundersøgelse. Det, man så får, er en studiekreds, og i den anledning kunne jeg tænke mig direkte at spørge boligministeren, om der er en eller anden politisk årsag til, at Frederiksberg Kommune ikke skal være repræsenteret i den arbejdsgruppe, som boligministeren kalder den, når man nu ved, at disse fonde dels ligger i København, dels på Frederiksberg.

Boligministeren har sagt til os, at første gang han fandt ud af, at der var problemer med KAB, var den 12. december, da Jyllands-Posten skrev om det. Det betyder, at boligministeren ikke har læst de henvendelser, han fik fra Københavns Kommune, eller at Boligministeriets embedsmænd ikke har fundet anledning til at vise dem til ministeren; begge dele er lige kritisable.

Det, jeg synes er helt horribelt, er, at et flertal med forskellige kasketter på vil bringe et lovforslag igennem Folketinget, som går ud på, at administration af private udlejningsejendomme herefter er forbudt land for almennyttige boligselskaber bortset fra et enkelt, nemlig det KAB, hvis aktiviteter tilsynsmyndigheden har sat et kæmpe spørgsmålstejn ved lovligheden af.

Ikke engang efter at Boligministeren blev opmærksom på det og der blev fremdraget det ene eksempel efter det andet, kunne boligministeren formås til at stille et ændringsforslag, hvorved man i det mindste sagde, at på dette område udvider vi i hvert fald ikke gældende lov, for det er nemlig det, man gør. Jeg kunne forstå, hvis det var sådan, at man inden for gældende lov havde det stadfæstet, men det er det ikke. Det er første gang, man i en lovtæst gør